

https://www.youtube.com/watch?v=F5zmXai_SCs

100. zsoltár

Urunk, te vagy a világosság forrása, az élet lehelete, a mindent átölelő szeretet, az örök boldogság. Te vagy a gyógyító, a szent. Lényed áthat mindent fent és lent, kívül és belül. Gondolataid tökéletesek, te igazgatsz és irányítasz mindent, nem feledkezel meg semmiről és senkiről. Te vagy mindennek őrzője és gondviselője.

Te tartasz meg és viszel véghez mindent, tökéletesen. Segíts tanulni tévedéseinkből, újra és újra föllátni úgy, hogy megértjük és megbocsátunk, ahogyan Te megbocsátasz nekünk. Vezess bennünket a mélységekből dicsőséged és erőd magasságába és a veled való közösségbe, az örök életbe. Ámen.

Jn 9,1-5

Amikor Jézus továbbment, meglátott egy születése óta vak embert. Tanítványai megkérdezték tőle: Mester, ki vétkezett? Ez vagy a szülei, hogy vakon született? Jézus így válaszolt: Nem ő vétkezett, nem is a szülei, hanem azért van ez így, hogy nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten cselekedetei. Nekünk, amíg nappal van, annak a cselekedeteit kell végeznünk, aki elküldött engem. Mert eljön az éjszaka, amikor senki sem munkálkodhat. Amíg a világban vagyok, a világ világossága vagyok.

Egy ember az útszélen: vak, szegény, koldus, megbélyegezve, átok alatt. Egy ember jövő nélkül, remény nélkül. Csak alamizsnája van napról napra, és ez nem elég az igazi, a teljes, az emberhez méltó élethez, az életkedvhez. Mi ennél jobb helyzetben vagyunk, mégis lehet bennünk elégedetlenség, kedvetlenség, kízó kérdések még a közeli jövővel kapcsolatban is. Mi lesz velünk, a kapcsolatainkkal, a barátainkkal, mi vár ránk a családban, a gyülekezetben?

Ebben a helyzetben az első fénysugár Jézus mondata: „azért van ez így, hogy nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten cselekedetei.” Ezzel értelmet, célt ad az életének. Eddig senki nem mondott, gondolt ilyet róla. Haszontalan teher volt mindenkinek, selejt. Most mégis róla mondja Jézus: ez az élet Isten dicsőségére van. és ha vele így van, akkor bárkivel lehetséges! Velünk is, akár a saját életünket látjuk ilyennek, akár másokét magunk körül. Akik azért vannak, hogy Isten szeretetét, irgalmát, türelmét, hatalmát megmutassuk rajtuk.

Jézusnak ez a mondata elgondolkodtat, hálára indít, mert az öröklét felől nézve nincs nagy különbség: mi is szegények, vakok vagyunk, Isten nélkül haszontalanok. De ő ma is cselekszik bennünk és általunk is. Hagyjuk dolgozni rajtunk és körülöttünk! Hadd nyissa meg a szemünket, lássuk meg a munkáját, a lehetőségeket, amiket nekünk készített! Legyünk készen rá! Bárki, bármi vezetett eddig bennünket, szabott nekünk irányt: emberek, dolgok, hiányok, körülmények, most engedjük, hogy ő tegye az életünket róla szóló tanúsággá, hitvallássá!